NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2018/1641

ze dne 13. července 2018,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, pokud jde o regulační technické normy, které blíže stanoví další informace, jež musí poskytovat administrátoři referenčních hodnot s kritickým nebo značným významem a které se týkají metodiky používané k určení referenční hodnoty, vnitřního přezkumu a schvalování metodiky a postupů provádění podstatných změn metodiky

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 ([1]), a zejména na čl. 13 odst. 3 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ustanovení čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1011 vyžaduje, aby administrátor referenční hodnoty nebo v příslušných případech skupiny příbuzných referenčních hodnot zveřejnil nebo zpřístupnil klíčové prvky metodiky, kterou použil ke stanovení referenční hodnoty nebo v příslušných případech skupiny příbuzných referenčních hodnot, podrobnosti o vnitřním přezkumu a schvalování metodiky a postupy konzultací o podstatných změnách metodiky a oznamování těchto změn uživatelům. Toto nařízení dále stanoví, jaké informace musí administrátoři poskytnout ohledně svých referenčních hodnot se značným a kritickým významem. Nevztahuje se na administrátory, kteří poskytují pouze referenční hodnoty bez značného významu. Pokud administrátoři poskytují referenční hodnoty bez značného významu i se značným nebo kritickým významem, měli by dodržovat toto nařízení, co se týče referenčních hodnot se značným nebo kritickým významem. Orgán ESMA může k tomuto tématu vydat pokyny pro administrátory referenčních hodnot bez značného významu.

(2) Metodiky stanovování referenčních hodnot se značně liší. Proto by mělo být povinné zveřejňovat nebo zpřístupňovat klíčové prvky stanovené tímto nařízením, pouze pokud jsou relevantní pro danou referenční hodnotu.

(3) Dvěma klíčovými prvky metodiky, které by měly být zpřístupněny za účelem zajištění spolehlivosti a přesnosti referenčních hodnot s kritickým nebo značným významem, jsou minimální množství a minimální kvalita vstupních údajů, které jsou nutné k uplatnění příslušné metodiky a provedení výpočtu. Kromě toho využívání volnosti rozhodování při stanovování referenčních hodnot zvyšuje jejich náchylnost k manipulaci. Za účelem minimalizace rizika manipulace by proto měl administrátor jako součást klíčových prvků své metodiky určit a sdělit jasná pravidla pro to, jak a kdy lze volnost rozhodování uplatňovat.

(4) Jako pomoc potenciálním uživatelům při výběru nejvhodnější referenční hodnoty z celé řady potenciálně vhodných referenčních hodnot by jim měly být poskytnuty informace, které by jim umožnily porozumět, co referenční hodnota měří, jaké vstupní údaje jsou použity a jak jsou vybírány, z čeho se referenční hodnota skládá, kdo je zapojen do sběru údajů a výpočtu referenční hodnoty, kdy a do jaké míry smí být využita volnost rozhodování, jaká jsou omezení metodiky a kdy a jak může dojít ke změně referenční hodnoty.

(5) Aby měli uživatelé a potenciální uživatelé dostatek informací o administrátorově postupu pro interní přezkum metodiky, měl by administrátor zveřejňovat své strategie a postupy vztahující se na tento postup, a to spolu s podrobnostmi o zapojených orgánech a příslušném systému správy a řízení, který má zaveden v souladu s článkem 4 nařízení (EU) 2016/1011.

(6) Aby uživatelé a potenciální uživatelé rozuměli tomu, jak bude administrátor konzultovat navrhovanou podstatnou změnu referenční hodnoty s kritickým nebo značným významem a jaké je zdůvodnění této změny, měl by administrátor zpřístupnit určité informace, včetně způsobu posouzení dopadu navrhované změny.

([1]) Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1.

(7) V souladu s principem proporcionality toto nařízení předchází nadměrné zátěži administrátorů referenčních hodnot se značným významem (oproti těm s kritickým významem) tím, že mohou zpřístupňovat omezenější sadu prvků nebo méně podrobností o určitých prvcích týkajících se referenčních hodnot se značným významem.

(8) Toto nařízení je založeno na návrhu regulačních technických norem, který Komisi předložil Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.

(9) Evropský orgán pro cenné papíry a trhy uspořádal k návrhům regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, otevřené veřejné konzultace, provedl analýzu možných souvisejících nákladů a přínosů a vyžádal si stanovisko skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů, která byla zřízena článkem 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ([1]).

(10) V zájmu zachování konzistentnosti s nařízením v přenesené pravomoci, jež blíže upřesňuje prvky kodexu chování, který musí vypracovat administrátoři referenčních hodnot založených na vstupních údajích od dodavatelů, je vhodné odložit použití tohoto nařízení v přenesené pravomoci o dva měsíce,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení se nevztahuje ani nepoužije na administrátory referenčních hodnot bez značného významu.

Článek 2

Klíčové prvky metodiky ke stanovení referenční hodnoty s kritickým nebo značným významem

1. Informace, které poskytuje administrátor referenční hodnoty nebo v příslušných případech skupiny příbuzných referenčních hodnot v souladu s požadavkem čl. 13 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/1011, zahrnují alespoň následující prvky, pokud jsou relevantní pro danou referenční hodnotu nebo skupinu příbuzných referenčních hodnot nebo pro vstupní údaje použité při jejich stanovování:

a) vymezení a popis referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot a trhu nebo ekonomické reality, které má měřit;

b) měnu nebo jinou měrnou jednotku referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot;

c) kritéria, která administrátor používá při výběru zdrojů vstupních údajů ke stanovení referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot;

d) typy vstupních údajů použitých ke stanovení referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot a prioritu, která je každému typu přiřazena;

e) složení skupiny dodavatelů a kritéria pro členství ve skupině;

f) popis složek referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot, kritéria použitá k jejich výběru a váhu jim přiznanou;

g) jakékoli minimální požadavky na likviditu složek referenčních hodnot nebo skupin příbuzných referenčních hodnot;

h) jakékoli minimální požadavky na kvantitu vstupních údajů a jakékoli minimální standardy kvality vstupních údajů, které se používají ke stanovení referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot;

i) jasná pravidla stanovující, jak a kdy smí být při stanovování referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot využita volnost rozhodování;

j) informaci, zda referenční hodnota nebo skupina příbuzných referenčních hodnot zohledňuje reinvestice dividend nebo kuponů vyplacených složkami;

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

k) pokud je možné pravidelně měnit metodiku za účelem zachování reprezentativnosti referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot vzhledem k příslušnému trhu nebo ekonomické realitě:

   i) jakákoli kritéria, na jejichž základě se určí, kdy je taková změna nezbytná;

   ii) jakákoli kritéria, na jejichž základě se určí četnost takových změn; a

   iii) jakákoli kritéria, na jejichž základě se při provádění takové změny vyváží složky referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot;

l) potenciální omezení metodiky a podrobnosti o jakékoli metodice, která se použije za výjimečných okolností včetně nelikvidního trhu, v obdobích napětí nebo pokud údaje o obchodech mohou být nedostatečné, nepřesné nebo nespolehlivé;

m) popis role jakékoli třetí strany zapojené do sběru údajů, kalkulace nebo šíření referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot;

n) model nebo metodiku použitou k extrapolaci nebo interpolaci údajů pro referenční hodnoty.

2. Informace uvedené v odst. 1 písm. m) a n) se mohou administrátoři rozhodnout zveřejnit nebo zpřístupnit pouze pro své referenční hodnoty s kritickým významem.

Článek 3

Podrobnosti o vnitřním přezkumu a schvalování metodiky

1. Informace, které administrátor poskytuje o referenční hodnotě nebo v příslušných případech skupině příbuzných referenčních hodnot v souladu s požadavkem stanoveným v čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/1011, zahrnují přinejmenším následující:

a) strategie a postupy vztahující se na vnitřní přezkum a schvalování metodiky;

b) podrobnosti o jakýchkoli konkrétních událostech, které mohou vyústit ve vnitřní přezkum, a to včetně podrobností o jakémkoli mechanismu, s jehož pomocí administrátor určuje, zda je metodika dohledatelná a ověřitelná;

c) orgány nebo útvary v organizační struktuře administrátora, které jsou zapojeny do přezkumu a schvalování metodiky;

d) role, které plní osoby zapojené do přezkumu nebo schvalování metodiky;

e) popis postupu jmenování a odvolávání osob zapojených do přezkumu nebo schvalování metodiky.

2. Informace uvedené v odst. 1 písm. d) a e) se mohou administrátoři rozhodnout zveřejnit nebo zpřístupnit pouze pro své referenční hodnoty s kritickým významem.

Článek 4

Podstatné změny metodiky

1. Informace, které administrátor poskytuje o referenční hodnotě nebo v příslušných případech skupině příbuzných referenčních hodnot v souladu s požadavky stanovenými v čl. 13 odst. 1 písm. c) a odst. 2 nařízení (EU) 2016/1011, zahrnují přinejmenším následující:

a) popis informací, které administrátor sdělí na začátku každé konzultace, a to včetně požadavku na sdělení klíčových prvků metodiky, které by podle jeho názoru byly navrhovanou podstatnou změnou ovlivněny;

b) standardní lhůtu administrátora pro konzultace;

c) okolnosti, za kterých se konzultace mohou konat v kratší lhůtě a popis postupů, které se uplatní v případě konzultace v kratší lhůtě.

2. Zdůvodnění poskytované administrátorem v souladu s požadavkem stanoveným v čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/1011 zahrnuje mimo jiné informaci, zda by byla ohrožena reprezentativnost referenční hodnoty nebo skupiny příbuzných referenčních hodnot a jejich vhodnost jakožto reference pro finanční nástroje a finanční smlouvy, kdyby nedošlo k navrhovaným podstatným změnám.

Článek 5

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 25. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. července 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER